

nævne, at det enorme antal sæler, som nu befinder sig i vore farvande, så rigeligt spiser af de fødeemner, som er livsgrundlag for andre dyr som f.eks. fugle og fisk. Derfor er det ikke blot et usagligt, men også et usmageligt angreb, der er iværksat på den grønlandske befolkning.

Vi har for få af visse ressourcer, og vi har rigeligt af andre, fiskeriet er vort bærende erhverv og fangst vores traditionelle erhverv. Det at spise traditionel grønlandsk mad betyder meget for os.

I Danmark er det næsten en umulighed at få adgang til de traditionelle madvarer, for den femtedel af den grønlandske befolkning, som bor i Danmark gennem kortere eller længere tid, har EU påført handelsrestriktioner, idet hver person, som rejser fra Grønland, kun må medbringe 5 kg kød. Derfor vil jeg gerne opfordre regeringen til at gøre en indsats for at få fjernet disse urimelige restriktioner.

EU opererer med den nordlige dimension. Grønland har foreslået, at EU også burde operere med et arktisk vindue. Sidstnævnte bliver vel først en realitet, når Danmark overtager EU-formandskabet næste år.

Både EU og Nordisk Ministerråd har observatørstatus i Det Arktiske Råd, hvorfor Nordisk Råd har taget initiativ til en ny arktisk politik, hvor også de oprindelige folk skal tilgodeses, ikke blot i Norden og i de nordiske landes nær-områder, men i hele Arktis.

Det er en god nyhed, fordi den passer godt med den politik, som Danmark fører over for oprindelige folk. Danmark var således også et af de første lande, der indførte en strategi for støtte til de oprindelige folk.

Under forespørgselsdebatten nr. F 33 den 4. maj 2000 besluttede et enigt Folketing at revidere denne strategi. Revisionen skulle muliggøre, at der ydes støtte til oprindelige folk i lande, som i bistandssammenhæng ikke betragtes som ulande. Ruslands oprindelige folk blev her særlig fremhævet. Udenrigsministeriets Øststøttestekretariat afsatte efterfølgende 2 mio. kr. til projektarbejde til fordel for de russiske oprindelige folk.

Erfaringen har nu vist, at midlerne har svært ved at blive anvendt, fordi Udenrigsministeriet ikke vil ændre på den ret strikse forvaltningspraksis, hvor man først udbetaler projektmidlerne efter indlevering af reviderede regnskaber. Denne praksis er f.eks. ikke gældende for projektmidler fra DANCEA, og den viser sig uhen-sigtsmæssig for små non-profit-ngo'er og min-

dre konsulentvirksomheder, fordi de er afskåret fra at benytte sig af projektmidlerne.

I praksis betyder det, at projektmidlerne bliver monopoliseret til fordel for de store ngo'er og konsulentvirksomheder, som har mulighed for selvfinansiering. De små ngo'er har ved flere lejligheder gjort opmærksom på problemet, bl.a. på det seminar, som var arrangeret mellem strategiens evalueringsgruppe og den danske ressourcebase i juni i år. Den 6. september rettede de små ngo'er en fælles henvendelse til udenrigsministeren for at gøre ham opmærksom på problemet.

Udenrigsministeren svarede den 20. september, at han ikke ønskede at ændre det generelle princip om efterfølgende udbetaling af støtte. Jeg har svært ved at acceptere det svar, og jeg mener, at det strider mod hensigten i Folketingets beslutning.

Ligeledes er det blevet påpeget, at der i Øststøttestekretariatet kun findes en meget begrænset viden om de faktiske forhold i de områder og regioner, hvor de oprindelige folk er bosiddende.

De faktiske omstændigheder har gjort, at der er en del ubrugte midler i Øststøttestekretariatet til arbejdet med de russiske oprindelige folk. Jeg vil gerne have sikkerhed for, at disse midler finder deres rette anvendelse, helst i indeværende finansår, men hvis ikke, at de så bliver overført til det kommende finansår.

Vi er i en forhandlingstid, og jeg vil derfor opfordre partierne til, at vi sammen revurderer både de uhensigtsmæssige procedurer vedrørende udbetaling af projektmidler, og at midlerne måske vil kunne administreres bedre i en afdeling, hvor der i forvejen findes faglig ekspertise vedrørende ngo-samarbejde og arbejdet med oprindelige folk.

Danmark har en stor ressource i sine mange ngo'er. Flere store ngo'er, som beskæftiger sig med miljø, økologi, humanitær bistand og oprindelige folk, er at finde på finansloven.

Små non-profit-ngo'er som f.eks. INFONOR, Natur og Folk i Nord, har imidlertid på trods af deres betydningsfulde og indflydelsesrige arbejde ikke opnået støtte til deres almindelige drift via finansloven. Det betyder, at de er særdeles sårbare i perioder, hvor de ikke har en projektportefølje, som er stor nok til at opretholde den almindelige drift. For at undgå en situation, hvor deres erfaringer og ekspertise går tabt, vil jeg gerne opfordre partierne til også at tilgodese disse ngo'er på finansloven for 2002 og frem.